

El lot ha de ser rebutjat si la mitjana supera, fora de qualsevol dubte raonable, el límit màxim establert a l'esmentat Reglament (CE) número 466/2001, tenint en compte la correcció en funció de la recuperació i la incertesa expandida de la mesura.

Aquestes normes d'interpretació són aplicables als resultats analítics obtinguts de les mostres destinades al control oficial. En cas d'anàlisi amb finalitats de defensa del comerç o d'arbitratge, s'han d'aplicar les normes nacionals.»

ANNEX II

Modificació de l'annex II del Reial decret 256/2003, de 28 de febrer

1. A l'apartat 3.c) de l'annex II del Reial decret 256/2003, de 28 de febrer, s'hi afegeix un nou punt 3r, després del quadre 4, amb el text següent:

«3r Criteris d'aptitud. Enfocament de la funció d'incertesa.

De qualsevol manera, també es pot fer servir un enfocament d'incertesa per avaluar l'adequació del mètode d'anàlisi que utilitzi el laboratori. El laboratori pot utilitzar un mètode que produeixi resultats amb una incertesa estàndard màxima, que es pot calcular per mitjà de la fórmula següent:

$$U_f = \sqrt{[(LOD/2)^2 + (\alpha C)^2]}$$

on:

U_f és la incertesa estàndard màxima.

LOD és el límit de detecció del mètode.

C és la concentració de què es tracta.

α és un factor numèric que depèn del valor C. Els valors que s'han d'utilitzar es presenten en el quadre següent:

C (µg/kg)	α
≤ 50	0.2
51-500	0.18
501-1.000	0.15
1.001-10.000	0.12
> 10.000	0.1

i U és la incertesa expandida, utilitzant un factor de cobertura de 2, cosa que dona un nivell de confiança del 95 % aproximadament.

Si un mètode analític proporciona resultats amb mesuraments de la incertesa inferiors a la incertesa estàndard màxima, el mètode ha de ser igual d'adequat que un que s'ajusti als criteris d'aptitud indicats.»

2. Se substitueix la redacció de la lletra d) de l'apartat 3 de l'annex II del Reial decret 256/2003, de 28 de febrer, per la següent:

«d) Estimació de l'exactitud analítica, càlcul del factor de recuperació i comunicació dels resultats.

Sempre que sigui possible, s'ha d'estimar l'exactitud de les anàlisis incloent-hi materials de referència certificats adequats en el procés analític.

El resultat analític s'ha d'informar sota forma corregida o sense corregir. S'ha d'indicar la manera d'informar-lo i el coeficient de recuperació.

L'analista hauria de tenir en compte l'informe de la Comissió Europea sobre la relació existent entre els resultats analítics, la incertesa de la mesura, els factors de recuperació i les disposicions previstes en la legislació alimentària de la Unió Europea (4).

El resultat analític s'ha d'expressar com a $x \pm U$, en què x és el resultat analític i U la incertesa de la mesura.»

3. La referència (4) de l'apartat 4 de l'annex II del Reial decret 256/2003, de 28 de febrer, se substitueix per la següent:

(4) Informe de la Comissió Europea sobre la relació entre els resultats analítics, la incertesa de la mesura, els factors de recuperació i les disposicions previstes en la legislació alimentària de la Unió Europea (European Commission Report on the relationship between analytical results, the measurement of uncertainty, recovery factors and the provisions in EU food legislation), 2004.

(http://europa.eu.int/comm/food/food/chemicalsafety/contaminants/sampling_en.htm).

MINISTERI DE TREBALL I AFERS SOCIALS

18262 REIAL DECRET 1311/2005, de 4 de novembre, sobre la protecció de la salut i la seguretat dels treballadors davant els riscos derivats o que puguin derivar de l'exposició a vibracions mecàniques. («BOE» 265, de 5-11-2005.)

La Llei 31/1995, de 8 de novembre, de prevenció de riscos laborals, determina el cos bàsic de garanties i responsabilitats necessari per establir un adequat nivell de protecció de la salut dels treballadors davant els riscos derivats de les condicions de treball, en el marc d'una política coherent, coordinada i eficaç.

Segons l'article 6 de la Llei, són les normes reglamentàries les que han d'anar concretant els aspectes més tècnics de les mesures preventives i establir les mesures mínimes que s'han d'adoptar per a l'adequada protecció dels treballadors. Entre aquestes mesures hi ha les destinades a garantir la protecció dels treballadors contra els riscos derivats de l'exposició a les vibracions mecàniques.

Així mateix, la seguretat i la salut dels treballadors han estat objecte de diversos convenis de l'Organització Internacional del Treball ratificats per Espanya i que, per tant, formen part del nostre ordenament jurídic. Destaca, pel seu caràcter general, el Conveni número 155, de 22 de juny de 1981, sobre seguretat i salut dels treballadors i medi ambient de treball, ratificat per Espanya el 26 de juliol de 1985.

En l'àmbit de la Unió Europea, l'article 137 del Tractat Constitutiu de la Comunitat Europea estableix com a objectiu la millora, en concret, de l'entorn de treball, per protegir la salut i seguretat dels treballadors. Amb aquesta base jurídica, la Unió Europea s'ha anat dotant els últims anys d'un cos normatiu altament avançat que es dirigeix a garantir un millor nivell de protecció de la salut i de seguretat dels treballadors.

Aquest cos normatiu està integrat per diverses directives específiques. En l'àmbit de la protecció dels treballadors contra els riscos relacionats amb l'exposició a vibracions mecàniques, s'ha adoptat la Directiva 2002/44/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 25 de juny de 2002, sobre les disposicions mínimes de seguretat i de salut relatives a l'exposició dels treballadors als riscos derivats dels agents físics (vibracions). Mitjançant aquest Reial decret es procedeix a transposar al dret espanyol el contingut d'aquesta Directiva.

El Reial decret consta de vuit articles, una disposició addicional, una disposició transitòria, una disposició derogatòria, dues disposicions finals i un annex. La norma determina en el seu articulat l'objecte i l'àmbit d'aplicació referit a les activitats en què els treballadors estiguin o puguin estar exposats a riscos derivats de vibracions mecàniques com a conseqüència de la seva feina; inclou el que, als efectes del Reial decret, s'entén per vibració transmesa al sistema mà-braç i vibració transmesa al cos sencer; especifica els valors límit d'exposició diària i els valors d'exposició diària que donen lloc a una acció, tant per a la vibració transmesa al sistema mà-braç com per a la vibració transmesa al cos sencer, així com la possibilitat, que la directiva també atorga, d'exceptuar determinades circumstàncies i el procediment que s'ha de seguir per fer-ho; preveu diverses especificacions relatives a la determinació i l'avaluació dels riscos, i estableix, en primer lloc, l'obligació de l'empresari d'efectuar una avaluació dels nivells de vibracions mecàniques a què estiguin exposats els treballadors, que ha d'incloure, en cas que sigui necessari, un mesurament; regula les disposicions encaminades a evitar o a reduir l'exposició, de manera que els riscos derivats de l'exposició a vibracions mecàniques s'eliminin a l'origen o es redueixin al nivell més baix possible.

També inclou l'obligació que l'empresari estableixi i executi un programa de mesures tècniques i/o d'organització, a més d'un llistat dels factors que, especialment, han de ser presos en consideració; especifica que els treballadors no han d'estar exposats en cap cas a valors superiors al valor límit d'exposició i introdueix l'excepció atorgada per la directiva, de manera que determinades disposicions no són aplicables en els sectors de la navegació marítima i aèria pel que fa a les vibracions transmeses al cos sencer en determinades condicions i amb una sèrie de garanties addicionals; recull dos dels drets bàsics en matèria preventiva, com són la necessitat de formació dels treballadors i la informació a aquests, així com la forma d'exercir els treballadors el seu dret a ser consultats i a participar en els aspectes relacionats amb la prevenció; s'estableixen disposicions relatives a la vigilància de la salut dels treballadors en relació amb els riscos per exposició a vibracions mecàniques, tenint en compte que el seu objectiu és la prevenció i el diagnòstic precoç de qualsevol dany per a la salut com a conseqüència de l'exposició a vibracions mecàniques i que els resultats de la vigilància s'han de tenir en compte a l'hora d'aplicar mesures preventives en un lloc de treball concret.

La mateixa directiva reconeix que determinats equips no permeten respectar els valors límit d'exposició, a causa fonamentalment de dificultats tecnològiques. Per això, el Reial decret ha optat pel manteniment de períodes transitoris que, no obstant això, no exhaureixen inicialment els terminis que estableix la Directiva. Alhora, el Reial decret encomana a l'Institut Nacional de Seguretat i Higiene en el Treball que realitzi els estudis especialitzats en matèria de vibracions mecàniques, tenint en compte l'estat de la tècnica i experiència obtinguda en altres estats. Per no perdre l'opció dels períodes transitoris que la Directiva concedeix, la norma estableix que el Govern, en vista dels estudis realitzats per l'Institut Nacional de Seguretat i Higiene en el Treball i amb la consulta prèvia a les organitzacions sindicals i empresarials més representatives, ha de procedir a la modificació del Reial decret per determinar la data definitiva d'aplicació de les obligacions que preveu l'article 5.3, per a la qual cosa pot prorrogar els terminis fins als permesos per la Directiva.

La disposició addicional única inclou una disposició que resulta fonamental per donar compliment al que disposa la Directiva. En efecte, amb la finalitat que el Ministeri de Treball i Afers Socials disposi de la informació pertinent que li permeti justificar les excepcions aplicades al nostre país, i pugui remetre a la Comissió Europea la

informació requerida a la Directiva, les autoritats laborals competents han de remetre cada quatre anys, comptats des de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret, al Ministeri de Treball i Afers Socials la llista de les excepcions que s'apliquen en els seus respectius territoris, indicant les circumstàncies i raons precises que fonamenten les excepcions esmentades.

En l'elaboració d'aquest Reial decret han estat consultades les organitzacions sindicals i empresarials més representatives i ha estat escoltada la Comissió Nacional de Seguretat i Salut en el Treball.

En virtut d'això, a proposta del ministre de Treball i Afers Socials, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 4 de novembre de 2005,

DISPOSO:

Article 1. *Objecte i àmbit d'aplicació.*

1. Aquest Reial decret té per objecte, en el marc de la Llei 31/1995, de 8 de novembre, de prevenció de riscos laborals, establir les disposicions mínimes per a la protecció dels treballadors davant els riscos per a la seva seguretat i la seva salut derivats o que puguin derivar de l'exposició a vibracions mecàniques.

2. Les disposicions d'aquest Reial decret s'apliquen a les activitats en les quals els treballadors estiguin o puguin estar exposats a riscos derivats de vibracions mecàniques com a conseqüència de la seva feina.

3. Les disposicions del Reial decret 39/1997, de 17 de gener, pel qual s'aprova el Reglament dels serveis de prevenció, s'apliquen plenament al conjunt de l'àmbit que preveu l'apartat 1, sense perjudici de les disposicions més específiques que preveu aquest Reial decret.

Article 2. *Definicions.*

Als efectes d'aquest Reial decret, s'entén per:

a) Vibració transmesa al sistema mà-braç: la vibració mecànica que, quan es transmet al sistema humà de mà i braç, suposa riscos per a la salut i la seguretat dels treballadors, en particular, problemes vasculars, d'ossos o d'articulacions, nerviosos o musculars.

b) Vibració transmesa al cos sencer: la vibració mecànica que, quan es transmet a tot el cos, comporta riscos per a la salut i la seguretat dels treballadors, en particular, lumbàlgies i lesions de la columna vertebral.

Article 3. *Valors límit d'exposició i valors d'exposició que donen lloc a una acció.*

1. Per a la vibració transmesa al sistema mà-braç:

a) El valor límit d'exposició diària normalitzat per a un període de referència de vuit hores es fixa en 5 m/s².

b) El valor d'exposició diària normalitzat per a un període de referència de vuit hores que dona lloc a una acció es fixa en 2,5 m/s².

L'exposició del treballador a la vibració transmesa al sistema mà-braç s'avalua o es mesura d'acord amb el que disposa l'apartat A.1 de l'annex.

2. Per a la vibració transmesa al cos sencer:

a) El valor límit d'exposició diària normalitzat per a un període de referència de vuit hores es fixa en 1,15 m/s².

b) El valor d'exposició diària normalitzat per a un període de referència de vuit hores que dona lloc a una acció es fixa en 0,5 m/s².

L'exposició del treballador a la vibració transmesa al cos sencer s'avalua o es mesura d'acord amb el que disposa l'apartat B.1 de l'annex.

3. Quan l'exposició dels treballadors a les vibracions mecàniques sigui de forma habitual inferior als valors d'exposició diària que estableixen l'apartat 1.b) i l'apartat 2.b), però variï substancialment d'un període de treball al següent i pugui sobrepassar ocasionalment el valor límit corresponent, el càlcul del valor mitjà d'exposició a les vibracions es pot fer sobre la base d'un període de referència de 40 hores, en lloc de vuit hores, sempre que es pugui justificar que els riscos resultants del règim d'exposició a què està sotmès el treballador són inferiors als que resultarien de l'exposició al valor límit d'exposició diària.

Aquesta circumstància l'empresari l'ha de raonar, ha de ser prèviament consultada amb els treballadors i/o els seus representants, ha de constar de forma fefaent en l'avaluació de riscos laborals i s'ha de comunicar a l'autoritat laboral enviant-li la part de l'avaluació de riscos on es justifica l'excepció, perquè aquesta pugui comprovar que es donen les condicions motivadores de la utilització d'aquest procediment.

Article 4. *Determinació i avaluació dels riscos.*

1. L'empresari ha de fer una avaluació i, en cas que sigui necessari, el mesurament dels nivells de vibracions mecàniques a què estiguin exposats els treballadors, en el marc del que disposen l'article 16 de la Llei 31/1995, de 8 de novembre, i la secció 1a del capítol II del Reglament dels serveis de prevenció, aprovat pel Reial decret 39/1997, de 17 de gener. El mesurament s'ha d'efectuar de conformitat amb l'apartat A.2 o amb l'apartat B.2 de l'annex, segons escaigui.

2. Per avaluar el nivell d'exposició a la vibració mecànica, es pot recórrer a l'observació dels mètodes de treball concrets i remetre's a la informació apropiada sobre la magnitud probable de la vibració de l'equip o del tipus d'equip utilitzat en les condicions concretes d'utilització, inclosa la informació facilitada pel fabricant. Aquesta operació és diferent del mesurament, que necessita l'ús d'aparells específics i d'una metodologia adequada.

L'empresari ha de justificar, si s'escau, que la naturalesa i l'abast dels riscos relacionats amb les vibracions mecàniques fan innecessària una avaluació més detallada d'aquests.

3. L'avaluació i el mesurament esmentats a l'apartat 1 s'han de programar i efectuar a intervals establerts de conformitat amb l'article 6.2 del Reglament dels serveis de prevenció, aprovat pel Reial decret 39/1997, de 17 de gener, i han de ser realitzats per personal que tingui la titulació superior en prevenció de riscos laborals amb l'especialitat d'higiene industrial, d'acord amb el que disposen els articles 36 i 37 del Reglament esmentat i el seu capítol III, quant a l'organització de recursos per al desenvolupament d'activitats preventives.

L'avaluació dels riscos s'ha de mantenir actualitzada i s'ha de revisar d'acord amb el que indica l'article 6.1 del Reglament dels serveis de prevenció, aprovat pel Reial decret 39/1997, de 17 de gener.

Les dades obtingudes de l'avaluació i/o del mesurament del nivell d'exposició a les vibracions mecàniques s'han de conservar de manera que permetin ser consultades posteriorment. La documentació de l'avaluació s'ha d'ajustar al que disposen l'article 23 de la Llei de 31/1995, de 8 de novembre, i l'article 7 del Reglament dels serveis de prevenció, aprovat pel Reial decret 39/1997, de 17 de gener.

4. De conformitat amb el que disposen els articles 15 i 16 de la Llei 31/1995, de 8 de novembre, l'empresari, en avaluar els riscos, ha de concedir una atenció particular als aspectes següents:

a) El nivell, el tipus i la durada de l'exposició, inclosa tota exposició a vibracions intermitents o a sacsejades repetides.

b) Els valors límit d'exposició i els valors d'exposició que donen lloc a una acció previstos a l'article 3.

c) Tots els efectes que tinguin relació amb la salut i la seguretat dels treballadors especialment sensibles exposats al risc, incloses les treballadores embarassades.

d) Tots els efectes indirectes per a la seguretat dels treballadors derivats de la interacció entre les vibracions mecàniques i el lloc de treball o un altre equip de treball.

e) La informació facilitada pels fabricants de l'equip de treball d'acord amb el que disposa la normativa que regula la seguretat en la comercialització dels equips esmentats.

f) L'existència d'equips substitutius concebuts per reduir els nivells d'exposició a les vibracions mecàniques.

g) La prolongació de l'exposició a les vibracions transmeses al cos sencer després de l'horari de treball, sota responsabilitat de l'empresari.

h) Condicions de treball específiques, com ara treballar a temperatures baixes.

i) La informació apropiada derivada de la vigilància de la salut dels treballadors inclosa la informació científica publicada, en la mesura que sigui possible.

5. En funció dels resultats de l'avaluació, l'empresari ha de determinar les mesures que s'hagin d'adoptar d'acord amb els articles 5 i 6 d'aquest Reial decret, i n'ha de planificar l'execució d'acord amb el que estableix la secció 2a del capítol II del Reglament dels serveis de prevenció, aprovat pel Reial decret 39/1997, de 17 de gener.

Article 5. *Disposicions encaminades a evitar o a reduir l'exposició.*

1. Tenint en compte els avenços tècnics i la disponibilitat de mesures de control del risc a l'origen, els riscos derivats de l'exposició a vibracions mecàniques s'han d'eliminar a l'origen o reduir-se al nivell més baix possible.

La reducció d'aquests riscos es basa en els principis de l'acció preventiva que estableix l'article 15 de la Llei 31/1995, de 8 de novembre.

2. Sobre la base de l'avaluació dels riscos esmentada a l'article 4, quan s'excedeixin els valors que estableixen l'apartat 1.b) i l'apartat 2.b) de l'article 3, l'empresari ha d'establir i executar un programa de mesures tècniques i/o d'organització destinat a reduir al mínim l'exposició a les vibracions mecàniques i els riscos que en deriven, prenent en consideració, especialment:

a) Altres mètodes de treball que redueixin la necessitat d'exposar-se a vibracions mecàniques.

b) L'elecció de l'equip de treball adequat, ben dissenyat des del punt de vista ergonòmic i generador del nivell de vibracions més baix possible, tenint en compte el treball a què està destinat.

c) El subministrament d'un equip auxiliar que redueixi els riscos de lesió per vibracions, per exemple, seients, amortidors o altres sistemes que atenuïn eficaçment les vibracions transmeses al cos sencer i nanses, mànecs o cobertes que redueixin les vibracions transmeses al sistema mà-braç.

d) Programes apropiats de manteniment dels equips de treball, del lloc de treball i dels llocs de treball.

e) La concepció i disposició dels llocs i llocs de treball.

f) La informació i formació adequades als treballadors sobre el maneig correcte i en forma segura de l'equip de treball, per reduir al mínim l'exposició a vibracions mecàniques.

g) La limitació de la durada i intensitat de l'exposició.

h) Una ordenació adequada del temps de treball.

i) L'aplicació de les mesures necessàries per protegir del fred i de la humitat els treballadors exposats, incloent-hi el subministrament de roba adequada.

3. Els treballadors no han d'estar exposats en cap cas a valors superiors al valor límit d'exposició. Si, malgrat les mesures adoptades per l'empresari en aplicació del que disposa aquest Reial decret, se supera el valor límit d'exposició, l'empresari ha de prendre mesures immediatament per reduir l'exposició a nivells inferiors a l'esmentat valor límit. Així mateix, ha de determinar les causes per les quals s'ha superat el valor límit d'exposició i modificar, en conseqüència, les mesures de protecció i prevenció, per evitar que es torni a sobrepassar.

4. El que disposa l'apartat anterior no és aplicable en els sectors de la navegació marítima i aèria pel que fa a les vibracions transmeses al cos sencer, quan, tenint en compte l'estat actual de la tècnica i les característiques específiques del lloc de treball, no sigui possible respectar el valor límit d'exposició malgrat la posada en pràctica de mesures tècniques i/o d'organització.

L'ús d'aquesta excepció només es pot fer en circumstàncies degudament justificades i respectant els principis generals de la protecció de la salut i seguretat dels treballadors. Per a això l'empresari ha de comptar amb les condicions que garanteixin, tenint en compte les circumstàncies particulars, la reducció a un mínim dels riscos que en deriven, i sempre que s'ofereixi als treballadors afectats el reforç de la vigilància de la seva salut especificat a l'últim paràgraf de l'article 8.1.

La utilització d'aquesta excepció l'empresari l'ha de raonar, ha de ser prèviament consultada amb els treballadors i/o els seus representants, ha de constar de forma explícita en l'avaluació de riscos laborals i s'ha de comunicar a l'autoritat laboral mitjançant l'enviament a aquesta de la part de l'avaluació de riscos on es justifica l'excepció, perquè aquesta pugui comprovar que es donen les condicions motivadores de la utilització de l'excepció.

5. De conformitat amb el que disposa l'article 25 de la Llei 31/1995, de 8 de novembre, l'empresari ha d'adaptar les mesures esmentades en aquest article a les necessitats dels treballadors especialment sensibles a determinats riscos.

Article 6. *Informació i formació dels treballadors.*

De conformitat amb el que disposen els articles 18.1 i 19 de la Llei 31/1995, de 8 de novembre, l'empresari ha de vetllar perquè els treballadors exposats a riscos derivats de vibracions mecàniques en el lloc de treball i/o els seus representants rebin informació i formació relatives al resultat de l'avaluació dels riscos que preveu l'article 4.1 d'aquest Reial decret, en particular sobre:

a) Les mesures preses en aplicació d'aquest Reial decret per eliminar o reduir al mínim els riscos derivats de la vibració mecànica.

b) Els valors límit d'exposició i els valors d'exposició que donen lloc a una acció.

c) Els resultats de les avaluacions i mesuraments de la vibració mecànica efectuades en aplicació de l'article 4 i els danys per a la salut que podria ocasionar l'equip de treball utilitzat.

d) La conveniència i la manera de detectar i informar sobre signes de danys per a la salut.

e) Les circumstàncies en què els treballadors tenen dret a una vigilància de la seva salut.

f) Les pràctiques de treball segures, per reduir al mínim l'exposició a les vibracions mecàniques.

Article 7. *Consulta i participació dels treballadors.*

La consulta i participació dels treballadors sobre les qüestions a què es refereix aquest Reial decret s'han de realitzar de conformitat amb el que disposen l'article 18.2 i el capítol V de la Llei 31/1995, de 8 de novembre.

Article 8. *Vigilància de la salut.*

1. Quan l'avaluació de riscos que preveu l'article 4.1 posi de manifest l'existència d'un risc per a la salut dels treballadors, l'empresari ha de portar a terme una vigilància de la salut d'aquests treballadors, de conformitat amb el que disposa aquest article, a l'article 22 de la Llei 31/1995, de 8 de novembre, i l'article 37.3 del Reglament dels serveis de prevenció, aprovat pel Reial decret 39/1997, de 17 de gener.

La vigilància de la salut, els resultats de la qual s'han de tenir en compte en aplicar mesures preventives en un lloc de treball concret, té com a objectiu la prevenció i el diagnòstic precoç de qualsevol dany per a la salut com a conseqüència de l'exposició a vibracions mecàniques. La vigilància és apropiada quan:

a) L'exposició del treballador a les vibracions sigui tal que es pugui establir una relació entre l'exposició i una malaltia determinada o un efecte nociu per a la salut.

b) Hi hagi probabilitats de contraure la dita malaltia o de patir l'efecte nociu en les condicions laborals concretes del treballador.

c) Existeixin tècniques provades per detectar la malaltia o l'efecte nociu per a la salut.

En qualsevol cas, tot treballador exposat a nivells de vibracions mecàniques superiors als valors que estableixen l'apartat 1.b) i l'apartat 2.b) de l'article 3 té dret a una vigilància de la salut apropiada.

En els casos que assenyala l'article 3.3 i l'article 5.4, en què no es pugui garantir el respecte del valor límit d'exposició, el treballador té dret a una vigilància de la salut reforçada, que pot incloure un augment de la seva periodicitat.

2. La vigilància de la salut inclou l'elaboració i actualització de la història clinicolaboral dels treballadors que hi estan subjectes d'acord amb el que disposa l'apartat 1. L'accés, la confidencialitat i el contingut de les històries s'han d'ajustar al que estableixen els apartats 2, 3 i 4 de l'article 22 de la Llei 31/1995, de 8 de novembre, i l'article 37.3.c) del Reglament dels serveis de prevenció, aprovat pel Reial decret 39/1997, de 17 de gener. El treballador ha de tenir accés, amb la sol·licitud prèvia, a l'historial que l'afecti personalment.

3. Quan la vigilància de la salut posi de manifest que un treballador té una malaltia o un mal diagnosticable que, segons l'opinió del metge responsable de la vigilància de la salut, sigui conseqüència, en tot o en part, d'una exposició a vibracions mecàniques en el lloc de treball:

a) El metge ha de comunicar al treballador el resultat que l'afecta personalment; en particular, l'ha d'informar i aconsellar sobre la vigilància de la salut a què s'ha de sotmetre al final de l'exposició.

b) L'empresari ha de rebre informació obtinguda a partir de la vigilància de la salut, d'acord amb el que estableix l'article 22 de la Llei 31/1995, de 8 de novembre.

c) Per la seva part, l'empresari té l'obligació de:

1r Revisar l'avaluació dels riscos efectuada d'acord amb l'article 4.

2n Revisar les mesures previstes per eliminar o reduir els riscos d'acord amb el que disposa l'article 5.

3r Tenir en compte les recomanacions del metge responsable de la vigilància de la salut en aplicar qualsevol altra mesura que es consideri necessària per eliminar o reduir riscos d'acord amb el que disposa l'article 5, inclosa

la possibilitat d'assignar al treballador un altre treball on no hi hagi risc d'exposició.

4t Disposar un control continuat de la salut del treballador afectat i l'examen de l'estat de salut dels altres treballadors que hagin patit una exposició similar. En aquests casos, el metge responsable de la vigilància de la salut pot proposar que les persones exposades se sotmetin a un reconeixement mèdic.

Disposició addicional única. Informació de les autoritats laborals.

Als efectes de donar compliment del que disposa l'article 10.4 de la Directiva 2002/44/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 25 de juny de 2002, sobre les disposicions mínimes de seguretat i de salut relatives a l'exposició dels treballadors als riscos derivats dels agents físics (vibracions), l'autoritat laboral competent ha de remetre cada quatre anys des de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret al Ministeri de Treball i Afers Socials la llista de les excepcions que en els seus territoris respectius s'apliquen en virtut del que disposen els articles 3.3 i 5.4, indicant les circumstàncies i raons precises que fonamenten les excepcions.

Disposició transitòria única. Normes transitòries.

Quan s'utilitzin equips de treball posats a disposició dels treballadors abans del 6 de juliol de 2007 i que no permetin respectar els valors límit d'exposició tenint en compte els últims avenços de la tècnica i/o la posada en pràctica de mesures d'organització, les obligacions que preveu l'article 5.3 no són aplicables fins al 6 de juliol de 2008 i, en el cas particular dels equips utilitzats en els sectors agrícola i silvícola, fins al 6 de juliol de 2011.

L'Institut Nacional de Seguretat i Higiene en el Treball, com a òrgan científicotècnic especialitzat de l'Administració General de l'Estat, en l'exercici de la seva funció d'investigació, estudi i divulgació en matèria de prevenció de riscos laborals de conformitat amb l'article 8 de la Llei 31/1995, de 8 de novembre, de prevenció de riscos laborals, ha de realitzar, abans del 31 de desembre de 2007, estudis tècnics especialitzats en matèria de vibracions mecàniques, tenint en compte l'estat de la tècnica i l'experiència obtinguda en altres estats.

Atesos aquests estudis, el Govern, amb la consulta prèvia a les organitzacions sindicals i empresarials més representatives, ha de modificar aquest Reial decret per determinar la data definitiva d'aplicació de les obligacions que preveu l'article 5.3, i pot prorrogar els terminis a què es refereix el paràgraf primer d'aquesta disposició transitòria en els termes de l'article 9 de la Directiva 2002/44/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 25 de juny de 2002, sobre les disposicions mínimes de seguretat i salut relatives a l'exposició dels treballadors als riscos derivats dels agents físics (vibracions).

Disposició derogatòria única. Abast de la derogació normativa.

Queden derogades totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que preveu aquest Reial decret.

Disposició final primera. Elaboració i actualització de la guia tècnica.

L'Institut Nacional de Seguretat i Higiene en el Treball, d'acord amb el que disposa l'article 5.3 del Reglament dels serveis de prevenció, aprovat pel Reial decret 39/1997, de 17 de gener, ha d'elaborar i mantenir actualitzada una guia tècnica de caràcter no vinculant, per a l'avaluació i

prevenció dels riscos derivats de l'exposició a vibracions mecàniques.

Disposició final segona. Facultat de desplegament.

S'autoritza el ministre de Treball i Afers Socials, amb l'informe previ de la Comissió Nacional de Seguretat i Salut en el Treball, a dictar les disposicions que siguin necessàries per a l'aplicació i el desplegament d'aquest Reial decret, així com per incorporar a l'annex les adaptacions de caràcter estrictament tècnic adoptades per la Comissió Europea de conformitat amb el que disposen els articles 11 i 12 de la Directiva 2002/44/CE.

Madrid, 4 de novembre de 2005.

JUAN CARLOS R.

El ministre de Treball i Afers Socials,
JESÚS CALDERA SÁNCHEZ-CAPITÁN

ANNEX

A. Vibració transmesa al sistema mà-braç

1. Avaluació de l'exposició.—L'avaluació del nivell d'exposició a la vibració transmesa al sistema mà-braç es basa en el càlcul del valor d'exposició diària, normalitzat per a un període de referència de vuit hores, $A(8)$, expressada com l'arrel quadrada de la suma dels quadrats (valor total) dels valors eficaços d'acceleració ponderada en freqüència, determinats segons els eixos ortogonals a_{hwz} , a_{hwy} i $a_{hwz'}$ com es defineix als capítols 4 i 5 i a l'annex A de la norma UNE-EN ISO 5349-1 (2002).

L'avaluació del nivell d'exposició es pot efectuar mitjançant una estimació basada en les informacions relatives al nivell d'emissió dels equips de treball utilitzats, proporcionades pels fabricants dels materials esmentats i mitjançant l'observació de les pràctiques de treball específiques o mitjançant mesurament.

2. Mesurament.—Quan es procedeixi al mesurament, de conformitat amb l'article 4.1:

a) Els mètodes utilitzats poden implicar un mostreig, que ha de ser representatiu de l'exposició del treballador a les vibracions mecàniques en qüestió; els mètodes i aparells utilitzats s'han d'adaptar a les característiques específiques de les vibracions mecàniques que s'hagin de mesurar, als factors ambientals i a les característiques dels aparells de mesura, d'acord amb la norma UNE-EN ISO 5349-2 (2002).

b) Quan es tracti d'aparells que s'hagin d'aguantar amb les dues mans, els mesuraments s'han de realitzar en cada mà. L'exposició es determina per referència al valor més elevat; també s'ha de donar informació sobre l'altra mà.

3. Interferències.—Les disposicions de l'article 4.4.d) s'han d'aplicar, en particular, quan les vibracions mecàniques dificultin la manipulació correcta dels controls o la bona lectura dels aparells indicadors.

4. Riscos indirectes.—Les disposicions de l'article 4.4.d) s'han d'aplicar, en particular, quan les vibracions mecàniques perjudiquin l'estabilitat de les estructures o el bon estat dels elements d'unió.

5. Equips de protecció individual.—Els equips de protecció individual contra la vibració transmesa al sistema mà-braç poden contribuir al programa de mesures que esmenta l'article 5.2.

B. Vibració transmesa al cos sencer

1. Avaluació de l'exposició.—L'avaluació del nivell d'exposició a les vibracions es basa en el càlcul de l'expo-

sició diària A(8) expressada com l'acceleració contínua equivalent per a un període de vuit hores, calculada com el més gran dels valors eficaços de les acceleracions ponderades en freqüència determinades segons els tres eixos ortogonals ($1,4a_{wx}$, $1,4a_{wy}$, a_{wz}) per a un treballador assegut o dret), de conformitat amb els capítols 5, 6 i 7, l'annex A i l'annex B de la norma ISO 2631-1 (1997).

L'avaluació del nivell d'exposició es pot efectuar mitjançant una estimació basada en les informacions relatives al nivell d'emissió dels equips de treball utilitzats, proporcionades pels fabricants dels esmentats materials i mitjançant l'observació de les pràctiques de treball específiques o mitjançant mesurament.

En el sector de la navegació marítima es poden tenir en compte únicament, per a l'avaluació de les exposicions, les vibracions de freqüència superior a 1 Hz.

2. Mesurament.—Quan es procedeixi al mesurament, de conformitat amb l'article 4.1, els mètodes utilitzats poden implicar un mostreig, que ha de ser representatiu de l'exposició del treballador a les vibracions mecàniques en qüestió. Els mètodes utilitzats s'han d'adaptar a les característiques específiques de les vibracions mecàniques que s'hagin de mesurar, als factors ambientals i a les característiques dels aparells de mesura.

3. Interferències.—Les disposicions de l'article 4.4.d) s'han d'aplicar, en particular, quan les vibracions mecàniques dificultin la manipulació correcta dels controls o la bona lectura dels aparells indicadors.

4. Riscos indirectes.—Les disposicions de l'article 4.4.d) s'han d'aplicar, en particular, quan les vibracions mecàniques perjudiquin l'estabilitat de les estructures o el bon estat dels elements d'unió.

5. Prolongació de l'exposició.—Les disposicions de l'article 4.4.g) s'han d'aplicar, en particular, quan la naturalesa de l'activitat impliqui la utilització per part dels treballadors de locals de descans sota responsabilitat de l'empresari; excepte en casos de força major, l'exposició del cos sencer a les vibracions en aquests locals s'ha de reduir a un nivell compatible amb les funcions i condicions d'utilització d'aquests locals.

MINISTERI D'AGRICULTURA, PESCA I ALIMENTACIÓ

18263 REIAL DECRET 1260/2005, de 21 d'octubre, pel qual s'estableix la normativa bàsica de les ajudes estatals al sacrifici en escorxador de gallines ponedores afectades o sospitoses de salmonel·losi d'importància per a la salut pública. («BOE» 265, de 5-11-2005.)

Dins el Programa nacional de vigilància i control de la salmonel·losi en explotacions d'aus ponedores els ous de les quals es destinin a la comercialització per al consum humà, establert mitjançant l'Ordre PRE/1377/2005, de 16 de maig, es preveu que, en cas que de les actuacions practicades es constati l'existència d'un risc greu, d'acord amb el que disposa el capítol III del títol II de la Llei 8/2003, de 24 d'abril, de sanitat animal, l'autoritat competent en matèria de sanitat animal pot adoptar, com a mesura cautelar, la prohibició de qualsevol moviment de les aus vives a partir del local afectat, llevat que hi hagi autorització prèvia de sortida amb destinació al seu sacrifici en escorxadors autoritzats amb aquesta finalitat, o en llocs expressament autoritzats per a això. Una vegada sacrificats els animals, només es pot destinar al consum humà

la carn procedent d'aus de bandades infectades després de rebre un tractament tèrmic industrial o algun altre tractament per a l'eliminació de la salmonel·losi que sigui conforme amb la legislació comunitària sobre higiene dels aliments. Quan no es destinin al consum humà, s'han d'utilitzar o rebutjar sota control oficial, d'acord amb el que disposa el Reglament (CE) núm. 1774/2002 del Parlament Europeu i del Consell, de 3 d'octubre de 2002, pel qual s'estableixen les normes sanitàries aplicables als subproductes animals no destinats al consum humà.

S'ha de tenir en compte que, en aquests casos, els animals sacrificats tenen escàs o nul valor comercial, de manera que l'escorxador ha de repercutir en el ramader el cost derivat del sacrifici i, si s'escau, la destrucció, amb tractament previ o sense, dels cadàvers i altres subproductes animals resultants, perquè el sacrifici representa unes despeses addicionals per a l'escorxador, ja que s'ha de realitzar en moments diferents d'aquells en què es porta a terme el sacrifici d'animals no afectats i destinats a consum humà, és necessari dur a terme tasques de neteja i desinfecció del material i els equips utilitzats, etc. Per això, s'ha de fomentar aquesta activitat de sacrifici mitjançant l'establiment d'ajudes per evitar aquesta repercussió de costos al ramader, alhora que es garanteix degudament la sanitat animal i, per tant, la salut pública amb el sacrifici dels animals afectats o sospitosos d'estar-ho.

D'acord amb això, mitjançant aquest Reial decret, de conformitat amb el que disposa la Llei 38/2003, de 17 de novembre, general de subvencions, s'estableix la normativa bàsica de les ajudes estatals al sacrifici en escorxador d'ocells de corral afectats, o sospitosos, de salmonel·losi d'importància per a la salut pública.

La quantia màxima de l'ajuda és de 0,80 euros per gallina afectada d'una salmonel·losi d'importància per a la salut pública, o sospitosa d'estar-ho, i, de conformitat amb el vigent marc de distribució competencial, correspon a les comunitats autònomes tota la gestió de les ajudes, dins el marc bàsic que regula aquest Reial decret.

Així mateix, es preveu, d'acord amb l'article 28.2 de la Llei 38/2003, de 17 de novembre, la concessió directa d'aquestes ajudes, perquè hi concorren motius d'interès públic, atès que és necessari garantir degudament la sanitat animal i la seguretat alimentària amb el sacrifici de les gallines en escorxador autoritzat expressament amb aquesta finalitat, de manera que, ateses les condicions exposades sobre l'escàs o nul valor comercial d'aquests animals, i que l'ajuda té un caràcter indemnitzatori, s'ha de garantir als escorxadors participants que perceben l'ajuda, perquè si no seria reduït, o amb una distribució territorial inadequada, el nombre d'escorxadors interessats, amb la qual cosa es crearien greuges comparatius, es veuria afectada l'adequada salvaguarda sanitària i fins i tot es podrien ocasionar problemes de benestar animal en cas que els animals haguessin de recórrer llargues distàncies per ser transportats de l'explotació a l'escorxador.

Aquestes ajudes s'ajusten al que disposa l'apartat 11.4 de les directrius comunitàries sobre ajudes estatals del sector agrari (2000/C28/02), que preveuen que es poden concedir ajudes de fins a un 100 per cent dels costos de sacrifici. D'acord amb l'apartat 3.6 d'aquestes directrius, com que es tracta d'ajudes de caràcter compensatori, s'estableix que es concedeixen respecte a activitats ja realitzades.

En l'elaboració d'aquest Reial decret han estat consultades les comunitats autònomes i les entitats més representatives dels sectors afectats.

En virtut d'això, a proposta de la ministra d'Agricultura, Pesca i Alimentació i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 21 d'octubre de 2005,